

בס"ד כט' ניסן ה'תשע"ה
הדלקת נרות - 18:52
צאת השבת - 19:43
רבנו תם - 20:32
שעון קיץ - לפי הלוח המדויק של "אור החיים"

שנה חמש עשרה - עלון מס' 763
@ לא אומרים "צדקתך".
@ "שבת מברכין" - ראש חודש "אייר" יחול בימים ראשון ושני. יחדשהו הקב"ה עלינו, לטובה ולברכה, לששון ולשמחה, לבשורות טובות, ישועות ונחמות, אמן.

אברהם יגל

לע"נ בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל
לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל.

ביום רביעי -
יום הזכרון לחללי מערכות ישראל.
ביום חמישי -
יום העצמאות.

מפטידיון: "מחד חודש" (שמואל א' כ')

הזריע - מצורע

השבת יד' לעומר פרקי אבות - פרק א'

מעייני הפרשה: תזריע:

- ← טומאת האישה לאחר שילדה בן או בת.
- ← טומאת הבאה ממחלות העור או מצרעת.
- ← טומאת הבאה משחין או מנגעים בראש ובזקן.
- ← דינים כלליים על המצורע ועל צרעת הבגדים.

מצורע:

- ← הוראות על הטכס והקורבנות שמביא המצורע ביום טהרתו.
- ← דיני צרעת הבית וטהרתו.
- ← טומאת הזב וטהרתו.
- ← טומאתה וטהרתה של אשה נידה או זבה.

"אשה כי תזריע וילדה זכר" (וי"ב ב')

בפרשה הקודמת אנו מסיימים: "להבדיל בין הטמא ובין הטהור", ובא כאן ההמשך "וילדה זכר... וביום השמיני ימול". כי מצוות ברית המילה משמשת חיץ והבדלה בין הטהור ובין הטמא, בין ישראל לעמים. (יערות דבש)

"והנה לא הפך הנגע את עינו" (וי"ג נ"ה)

הנגעים על עוון לשון הרע, לא לשם עונש בלבד, אלא כדי לעורר את האדם שיהפוך עינו הרעה לטובה, ולא יתקנא עוד בחברו. על כן, אם לא הפך הנגע את עינו, שלא עשה הנגע את פעולתו, ולא הפך את עינו הרעה לטובה, טמא הוא. (גלילי זהב)

"והנה לא הפך הנגע את עינו" (וי"ג נ"ה)

ידוע שהנגעים באים על עבירות. כאשר עושים תשובה הם נהפכים לזכויות - הפך תיבת נגע לענג. ורמז: והנה לא הפך הנגע את עינו, את האות עי"ן לא הפך את מקומו מהסוף להתחלה, מנגע לענג, סימן שלא עשה תשובה כראוי. (גורל גדליהו)

"ולקח למטהר שתי צפרים חיות טהורות ועץ ארז ושני תולעת ואזוב" (וי"ד ד')

זה שאמר הכתוב: "וידבר על העצים" (מלכים א', ה'). וכי אפשר לאדם לדבר על העצים? אלא אמר שלמה: מפני מה מצורע זה מטהר בגבוה שבגבוהים ובנמוך שבנמוכים בעץ ארז ואזוב? אלא, על ידי שאדם מגביה עצמו כארז גבוה, הוא לוקח בצרעת. וכיוון שמשפיל את עצמו כאזוב הנמוך הוא מתרפא. (פסיקתא)

"אשה כי תזריע"

(נידה לא') אם האישה מזרעת תחילה יולדת בן ואם האישה מזרעת תחילה יולדת בת. כתבו חכמים בזכר זכה האב להמשך דרכו ובנקבה לא. לכן זה גם עונה על השאלה למה בעצם אימא נקראת בשמה? אם כן אחרי אותיות א מ באלף בית יבואו אותיות ב המשך זרעו של האב. (ב. בר דין הי"ו)

הסיו מכוול מדרך עמי!

אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה.

העלון טעון גניזה

במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן.

"ויצו הכהן ולקח למטהר" (וי"ד כ')

"ויצו הכהן ולקח למטהר"- הכהן יקח משלו. (אבן עזרא) למה לא חסה התורה על ממונו של כהן? אלא, שצרוע זה לקח בנגעים על צרות עינו ורוחב לשונו. במי מחדדים בעלי לשון את לשונם? בכהנים ומנהיגים. לפיכך הזיקתו התורה למנת חנם של כהן, כדי שפיו שדיבר רעות, ידבר עתה טובות. ומאידך: מי שרוצה לרפא ולטהר אחרים עליו להיות נדיב לב וטוב עין, כדי לשמש דוגמא וסמל לאלה המתרפאים על ידו.

"זאת תהיה תורת המצורע"

לשם מה המילה "תהיה"? לכאורה המילה נראית מיותרת. היה לו לכתוב: "זאת תורת המצורע", כמו "זאת תורת העולה", וכדומה. אלא דרשו חז"ל: תהיה - לעולם, אפילו בזמן שאין בית המקדש קיים ואי אפשר להביא קורבנות. גם אז, אפשר לטהר את המצורע בציפורים. ומצינו שרבי טרפון, שחי אחרי החורבן, היה מטהר מצורעים.

"וביום השמיני ימול בשר ערלתו" (וי"ב ג')

אומרים חז"ל בירושלמי מסכת קידושין י"ט. "שש מצות שהאב חייב לעשות לבנו":

- א. למולו - "ביום השמיני ימול בשר ערלתו".
 - ב. לפדותו - "וכל בכור אדם בבניך תפדה".
 - ג. ללמדו תורה - "ולמדתם אותם את בניכם".
 - ד. ללמדו אומנות - תני רבי ישמעאל (דברים ל) "ובחרת בחיים" - זו אומנות.
 - ה. להשיאו אשה - (דברים ד) "והודעתם לבניך ולבני בניך". אימתי אתה זוכה לבניך ולבני בניך? בשעה שאתה משיא את בניך קטנים.
 - ו. רבי עקיבא אומר: אף ללמדו לשוט על פני המים - (דברים ל) "למען תחיה אתה וזרעך".
 - ז. "לכל עיני הכהן" (וי"ג, יב)
- מכאן נלמדת ההלכה שכהן הסומא באחת מעיניו לא יראה את הנגעים.

פינת הניבים והפתגמים

השיב / שלם רעה תחת טובה = התנהג בכפיות טובה, התעלם מן הטובה שנעשתה לו.
דוגמה: הנהג, ששוטרי משטרת התנועה סיעו בידו להתגבר על התקלה במנוע התעלם מן הטובה שנעשתה לו והשאיר אצלו את הפנס המשטרתי.
מקור: משיב רעה תחת טובה לא-תמוש רעה מביתו [משלי יז יג]. וישב-[נבל] לי [דוד] רעה תחת טובה [שמואל א כה כא]. (ניבונכוך)

חודש אייר - אייר - אני יי רופאך

במקרא קוראים אותו בשם "זיו". השם אייר בא מאכדית ופירושו כמו זיו, אור, והוא בא להדגיש את האור המיוחד שישנו בעולם בחודש זה הבא אחרי חודשי החורף הקודרים כחודש השני של האביב. המסורת היהודית מייחסת סגולות חשובות מאוד לאורו של חודש אייר. אור מחיה ומרפא, מרפא את הגוף ואת הנפש. כפי שזה רמזו בר"ת של השם **אייר** = "אני יי רופאך" וכותבים את השם בשתי "יודין" - **אייר**, להדגיש שהרפוי מתייחס לגוף ולנפש. והסגולה הזאת אע"פ שהיא עונתית וקשורה לטבע השנה, באה לו לחודש מכוח הגאולה של יציאת מצרים שבו ריפא הקב"ה את ישראל ממחלות הגוף והנפש שחלו בהם במחנות העבודה של מצרים. חז"ל מספרים כשיצאו בני ישראל ממצרים היו חולים ובעלי מומים בגוף ובנפש, סומים וחיגרים וחרשים. אמר הקב"ה התורה כולה שלמות שנאמר "תורת ה' תמימה", אתן אותה לבעלי מומין? הוציא הקב"ה חמה מנרתיקה וריפא את בני ישראל מהמומים שלהם ואחר כן הביאם, בחודש סיון, למתן תורה. גם לעתיד לבוא, יקומו איש איש במומו, והחמה תצא מנרתיקה ותרפא את כל הקמים לתחיה.

"בניד כשחילי זחיים" - חינוך לשון הרע ורכילות

ההורים והמורים צריכים לחנך את הילדים למודעות לחומרת שמירת הלשון, ולעזור להם לפתח רגישות ושלטיה עצמית בתחום. אסור לספר ולשמוע לשון הרע על קרובי משפחה: אסור לאיש לספר לשון הרע על אשתו או לאישה על בעלה וכן על ילדיהם וגם אח על אחיו. וכן אסור לשמוע לשון הרע מהוריו, ואם ההורים מדברים לשון הרע, צריך למנוע מהם, אבל בדרך של כבוד. אסור לספר לשון הרע על ילדים, אפילו שהתורה לא רואה בהם אחראים למעשיהם [במיוחד ביתום]. הורים ומורים צריכים להבחין במצבים בהם הילד מספר לשון הרע מכיוון שזקוק לעזרה, מול מצבים בהם מספר לשון הרע ללא הצדקה וצורך. חשוב להסביר לילד שחשוב ומותר לו לספר למבוגר על דברים חמורים שפוגעים בו או שיכולים לפגוע באחרים, ואינו עובר בכך על אסור לשון הרע. חשוב לחנך את הילדים לדבר בלי להזכיר שמות, אך לשים לב שלא ימנעו עקב כך לבקש את עזרתנו ולקבלה, בשעת מצוקתם. כל השומר את לשונו, פיו הופך להיות כלי קודש...

כל הישועות והברכות

לפנחס ושרה יעקובי היינו שתרמו לסעודה הרביעית בלויין. זכות מרן **עובדיה יוסף** זצ"ל לרפואת והצלחת כל ילדיהם ונכדיהם. שיתמלאו כל משאלות ליבם לטובה. זכות המצוה תעמוד להם שיתברכו ברוחניות ובגשמיות וברפואה שלימה ובפרנסה טובה, וירוו נחת מכל יוצאי חלציהם. ולהבדיל לעיני **רבקה** בת שמואל ז"ל

בשורה משמחת תפילת מנחה מוקדמת

תקיים ערב שבת בבית הכנסת **"עזרא הסופר"** בשעה **18:00 כשעה לפני כניסת השבת.**

מרכה והלל

לבריאלי ומיכל בהן על כל הסיוע לזיכוי הרבים. יתברכו בבריאות, אושר ופרנסה טובה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, לשנים טובות ונעימות וירוו נחת מיוצאי חלציהם.

רפואה שלימה

לכירן יפרח בת עינב-מזל הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרניב אבריה וש"ה גידיה. שתחזור לאיתנה הראשון ותזכה לשנים רבות טובות ונעימות.

שיעור התורה הגדול בתבל

ארגון **"אברהם יגל"** משדר בלויין **בכל מוצאי שבת** את שיעורו של **הראשון לציון** הרח"ג **יחזק יוסף שליט"א** בבית הכנסת **"אוהל מועד"** בשעה **21:30** השיעור יוקרן על גבי מסך ענק. בע"ה תתקיים סעודה רביעית, בחסות **"בית הלחם"**

מרכה ואחיות אהבים

לשטיף ואירנה מנחם היינו להולדת הבן ניי יה"ר שיעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בכל דרכיו ומעשיו, שיתברך במילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות. וברכה והצלחה **ליעקב ודינה אהרונ** היינו שירוו נחת מכל יוצאי חלציהם.

מרכה והלל

ליהודה ואיריס נסימי שיתברכו בבריאות, אושר ופרנסה טובה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, לשנים רבות טובות ונעימות וירוו נחת מיוצאי חלציהם

בשורה משמחת תפילת מנחה מוקדמת

תקיים ערב שבת בבית הכנסת **"יחזקאל הנביא"** מפלג המנחה, **שעה וחצי לפני כניסת השבת.** בשבת מנחה ב- 13:00

מרכה והלל

לאלי ורינה נסימי שיתברכו בבריאות, אושר ופרנסה טובה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, לשנים רבות טובות ונעימות וירוו נחת מיוצאי חלציהם

בשעה טובה ומיוצלת

נפתח שיעור מרתק ומעניין **בפרקי אבות ופרשת השבוע** מפי המרא דאתרא הרח"ג **דוד אבוהצירא שליט"א** בבית הכנסת **"יד רמא"** בכל שבת בשעה **16:30**

כל הציבור מוזמן

לעיני הצדקת **רבקה יעקובי** בת שמואל ופרי ז"ל **ביום חמישי ד' אייר** תתקיים האזכרה **בבית"ל "עזרא הסופר"** 18:00 - עליה לבית העלמין 18:45 - תפילת מנחה דברי תורה, ברכות וערבות. שתמליץ טוב בעד משפחתה

לעיני הישר והענו **רחמים גואטה** בן **זוהרה ומסעוד** ז"ל נפטר ל' בניסן תשס"ד. לעיני הצנועה והענוה **דינה חגלי** ז"ל בת אלעזר וגיהרן ז"ל נפטרה כחי ניסן **ביום שישי פקידת שנתה.** שתמליץ טוב בעד משפחתה

לעיני הישר והענו **חיים כהן** בן **משה ועזרתי** ז"ל נפטר ד' באייר. שימליץ טוב בעד משפחתו לעיני הצנועה והענוה **חנה נסימי** ז"ל בת משה וגולשן ז"ל נפטרה ד' אייר **ביום רביעי עליה לבית העלמין בשעה 18:00**

מרכה והלל

לאסתר ויעקב זעים על כל הסיוע והעזרה לזיכוי הרבים. יתברכו בבריאות, אושר ופרנסה טובה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, לשנים רבות טובות ונעימות וירוו נחת מיוצאי חלציהם

מרכה והלל

לפנחס וליאה שחלוב על כל הסיוע והעזרה לזיכוי הרבים. יתברכו בבריאות, אושר ופרנסה טובה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, לשנים רבות טובות ונעימות וירוו נחת מכל יוצאי חלציהם

שבת שלום זמבודק

בריאות והחלמה איתנה :		לעיני לוי נשמת :	
גולשן באבאי בת מרים מנב"ת אילן רפאל פרץ בן אנט היינו שרה ביבי לארי בת רבקה מנב"ת זליכה גמזו בת חנה מנב"ת לאה בלקר בת מרסל מנב"ת איילה גואטה בת ציפורה מנב"ת לירן יפרח בת עינב-מזל מנב"ת	משה נאמן בן מרים היינו אברהם נאמן בן מרים היינו מרדכי עמרני בן רבקה היינו בנהור (בני) חי בן אירן היינו ישראל פרגי רפאל בן מרים היינו יצחק-חי בהנזדה בן פרידה היינו באבאי באבאי בן מורווי היינו	זוהרה אלביליה בת פריחה ז"ל מרים דוידי בת פרי יצחק ז"ל לאה נאמן בת רבקה ז"ל מרים דאודי בת מורווארי ז"ל נזימה אלדד בת מרים ז"ל מוחסרם קמרי בת לאה ז"ל נהיית מוסאי בת פרי יצחק ז"ל	משה נאמן בן מרים היינו אברהם נאמן בן מרים היינו מרדכי עמרני בן רבקה היינו בנהור (בני) חי בן אירן היינו ישראל פרגי רפאל בן מרים היינו יצחק-חי בהנזדה בן פרידה היינו באבאי באבאי בן מורווי היינו
ובכללם לרפואת כל חולי ופצועי צה"ל ועם ישראל.		מרבתי לארי ז"ל בת שלמה ושרה שחינו	

"אל תקרי הליכות אלא הלכות"

קבלת שבת מוקדם עם הנהגת שעון הקיץ

בימים אלה אנו חיים על פי הנהגת שעון הקיץ. והנה, מלבד ההפרעה שיש בסדר תפילת שחרית של פועלים הנאלצים לצאת מוקדם לעבודתם, גורם הדבר לאי נוחות בסדר עריכת שולחן שבת בסעודה ראשונה, שכן מגיע הבעל לביתו אחרי תפילת ערבית בליל שבת בשעה מאוחרת, והילדים כבר עייפים ונרדמים מבלי להשתתף בסעודה כראוי, ולא שומעים דברי תורה על פרשת השבוע וזמירות שבת וכדו'. משום כך, יש הנוהגים לקבל שבת מוקדם כמו שנהגו בחוץ לארץ - מפלג המנחה, שהם כשעה ורבע לפני קבלת שבת, ואז מגיעים הביתה מוקדם ועורכים את שולחן השבת. ולכן בעניין ספירת העומר, שכן אין סופרים את העומר אלא בלילה, ואי אפשר לספור מבעוד יום (בברכה).

דיני ספירת העומר בליל שבת

עתה נבוא לבאר את הדין בעניין ספירת העומר, שכן זמנה משתחשך דוקא, ויש בעניין קבלת שבת מוקדם נפקא מינה למעשה בהלכות ספירת העומר. הנה ידוע, שאדם ששכח ולא ספר בלילה וביום שלאחריו, ימשיך מכאן ולהבא לספור בלי ברכה שכן אין בספירותיו "תמימות", ויבקש מחברו המברך לכוין להוציא בברכתו. והנה, אם אדם שכח ולא ספר ספירת העומר בליל שישי (ביום חמישי בלילה) וגם לא ביום שישי שלאחריו - והוא רגיל להתפלל בערב שבת מפלג המנחה, כלומר מבעוד יום, ואחרי שקיבל את השבת ועדיין לא ספרו בציבור ספירת העומר שכן עדיין יום הוא, ואז הוא נזכר שלא ספר בליל האתמול ובכל היום עד שעה זו. השאלה האם הוא יכול לספור את הספירה של האתמול כדי להציל עצמו ולהמשיך מכאן ולהבא בברכה, או שמא כיון שקיבל את השבת והתפלל ערבית נחשב לו משעה זו ואילך כמו היום שלאחריו והפסיד את ספירת האתמול למרות שעדיין יום הוא. הנה לדעת הרב חיד"א בברכי יוסף בשם ה"זרע אמת" ומביאו מרן בעל ה"בן איש חי" להלכה, שאם שכח בליל שישי והתפלל ערבית מבעוד יום ונזכר, יספור בעת ההיא למרות שקיבל את השבת, ובשאר הימים ימשיך למנות בברכה. והביאור הוא, שיש הבדל יסודי בין דיני שבת לדיני ספירת העומר. בדיני שבת יש דין תוספת שבת, וחיובה או מדאורייתא, ואפילו אם חיובה מדרבנן היינו שחכמים נתנו כח לכל אדם מיישראל להקדים ולקבל את השבת לפני זמן כניסתה. מה שאין כן בדין ספירת העומר, כיון שהתורה קבעה שצריכים לספור "תמימות", ולא יכולים להחליף בין מספרי הימים, ואם ביום שישי זה, לדוגמא, היום הארבעה עשר בספירה, אז לא יכול להיות שהוא ייהפך ליום החמשה עשר כל עוד לא הושלם היום עד תומו, כי אחרת חסר ב"תמימות". וזה הדין הוא אפילו אם קיבל שבת בינתיים, כי הם שני דינים שונים זה מזה.

סיכום האפשרויות בשבתות של ימי העומר

אפשרות ראשונה : יכול להתפלל בפלג המנחה באופן שיסיים את תפילתו ויגיע לביתו לפני חצי שעה שקודם הזמן, ואז יכול להתחיל לקדש ולאכול מייד בהיתר לכל הדעות, ואז בהגיע זמן ספירת העומר לכתחילה מבלי להשתהות.

אפשרות שניה : שיכול להתפלל במניין שבסיומו יגיע לביתו בתוך חצי שעה שלפני זמן ספירת העומר, יקדש מייד, יאכל כזית אחד בלבד בתוך 4 דקות מברכת המוציא, ואם ירצה יכול לאכול עוד פחות משיעור כזית פת עם דגים וכדו' לאחר מכן, וימתין מלאכול עוד עד שיגיע זמן הספירה, ויספור בזמן ואז יכול להמשיך בסעודתו כדרכו.

אפשרות שלישית : מוסיף מרן בעל ה"בן איש חי" שיניח שומר להזכיר לו שלא לשכוח לספור את העומר.

"מכל מלמד" השכלתי..."

כח הדיבור - פרשיות תזריע וילדה זכר

הפרשיות מחוברות. אחת מדברת על חיים ואחת מדברת על מוות, תרתי משמע. גם שחיים, איך חיים ואיך מתנהגים; במשפחה, בלידה ולאחריה. ידוע שאלו ימים קשים מאוד לאישה. "דבר אל בני ישראל"="ר"ת אדיב. כך צריך להיות הבעל כלפי האישה והילדים ולא משנה תוצאות הלידה בן או בת. "אישה כי תזריע וילדה זכר"="ר"ת זכות. כאשר בא בן זכר הלימוד תורה רובו מוטל על הזכרים. לנשים יש גם חלק בתורה, שרמזו "את העולה ואת המנחה"="ר"ת יגדה, תלה, תדלקת הנר. לאחר הלידה הקשה, נדת="ר"ת תאמר דברים נעימים ותרום את רוחה של האישה. "דוּתה" אותיות תודה לאישה שמגדלת את ילדינו ומצילה אותנו מן החטא. "ואל המקדש לא תבוא עד מלאת" אותיות אלמת, רמז שתהיה אומנות האישה כשם שאומנותו של האיש אולם. יאם נקבה תלד וטמאה="ר"ת תונן דהיינו לא להונות את האישה שדמעתה מצויה. "ואם פרוח תפרח הצרעת", "תפרח" אותיות חרפת ועל זה בא הצרעת. "במקוה" אותיות מבוכה, שעשית לו בקרב האנשים. ושפלה אותיות הושפל. אומר רש"י: ואין ממש ושפל אלא מתוך לבונניתה, הוא נראה שפל ועמוק כמראה חמה. כך נראה אדם שהושפל שנשפך דמו בהלבנת פנים. "וראה הכהן והנה נהפך" אותיות כן פה, דהיינו הכהן מעיד: הפה שדיברת בו לשון הרע הביא את הנגעים אליך, לבגדיך או לקירות ביתך. "ואם בא יבא", אותיות ואם=אמו, בא=אב. יבא=אבי. אם בנו ידבר. דהיינו איסור הילדים לדבר על הורים וההורים על הילדים אלא לתועלת. ומה התיקון? "ולקח הכהן המטהר שתי צפורים חיות טהורות ועץ ארז ושני תולעת ואזוב". אומר רש"י: חיות פרט לטרפות. אל תקרי טרפות אלא טורפות. טהורות פרט לעוף טמא לפי שהנגעים באים על לשון הרע שהוא מעשה פטפוטי דברים. לפיכך הוזקקו לטהרתו האנשים וכנגדם התיקון. "שתי צפורים" דהיינו שני אנשים שדיברו לשון הרע על השלישי. ארז אומר רש"י על גסות הרוח. ארז=זה אדם נע. "וביום השמיני יקח לו שני תרים או שני בני יונה, נראה לי בסייעתא דשמיא שמדובר על תרים דהיינו ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם. תרים אותיות מתיב דהיינו איך תתיר את החטא של הלשון הרע? רק על ידי השני שתבקש ממנו סליחה ומחילה. נרמז גם שרק על ידי שני אנשים אפשר להיכשל בלשון הרע ורכילות. "ואיש כי תצא ממנו שכבת זרע... ורחץ במים"="ורחץ אותיות רוצח דהיינו זרע לבטלה לפי הפסוק "אישה כי תזריע וילדה זכר" וכאן זה נעצר.

וישנו רמז לתשובה ולתקנה. כיצד? ורחץ במים דהיינו מקווה וטהר, אין מים אלא תורה. שיעסוק בתורה ויפור צדקה כנגד הניצוצות שנתפזרו. "ושב ורפא לו" שנוכה לזרוע ולנטוע את התורה הקדושה בליבנו ונקיימה אמן ואמן. (עבדכם הנאמן ש.א.)

" ואבותינו סיפרו לנו "

מגלה עמוקות מני חושך

באחד הכפרים בפולין התגורר יהודי עשיר בעל אחוזות. כשהגיעו בנותיו לפרקן השיאן לתלמידי חכמים ורווח נחת מיוצאי חלציו.

הוא הקדיש להם בתי מגורים באחוזותיו וסיפק את כל צורכיהם, וכך יכלו חתניו לעסוק בתורה באין מפריע. כשהגיעה בתו הצעירה לפרקה, חיפש בעבורה חתן שיעלה בהצטיינותו על חתני המבוגרים. הוא פנה לעיר סמוכה שבה שכנה ישיבה ידועה, סיפר לראש הישיבה על מטרתו ובואו וביקש לבחור אחד ממצויני הישיבה.

ראש הישיבה הראה לו בחור צנום בשם נתן שלא הותיר רושם מיוחד, והסביר שמדובר בעילוי גדול בעל מידות טרומיות שמצניע את הליכותיו. העשיר קיבל את הצעתו, לקח את הבחור אל בתו והציגו בפני חתניו. הם השתדכו ונקבע מועד לחתונה.

כאשר החתנים החלו לשוחח עם גיסם החדש בדברי תורה, הבחינו כי אין הוא פוצה את פיו בפלפולי תורה וסברו שהפעם נכשל חותנם בבחירת חתן, אבל חששו לומר לו. כשהתקרב מועד החתונה החליטו לגלות לחותנם את הדבר. ניסיונות החותן לשכנעם כי מדובר בבחור שמצניע את מידותיו נכשלו, אך הוא המשיך בהכנות לחתונה. יום הכלולות הגיע והעשיר הכין סעודה כיד המלך. החתן סירב לבקשת גיסיו להשמיע פלפולי תורה בהתאם למנהגם. הדבר פגע בהם והם החליטו להיפטר ממנו.

הם נטפלו לחתן הצעיר בדרישה שיתן גט לאשתו, אבל הוא לא שעה להם. כשביקשו מגיסתם כי תבצע מבעלה גט, ענתה לתדהמתם כי היא מרוצה ממנו וחלילה להם לדרוש זאת. הם סברו כי היא פוחדת מבעלה ובעצה אחת עם חותנם החליטו כי ידיר את בתו ובעלה מנכסיו ויגרשם. למחרת קרא האב לבתו ולחתנו והעמיד בפניהם ברירה: להתגרש או להיות מנודים מנכסיו. הם הביעו את סירובם להיפרד והוא הורה להם לצאת מאחוזותו, אולם התיר להם להתגורר בחורבה בקצה אחוזותו, עד שימצאו בית מגורים. בלית ברירה ארזו בני הזוג את חפציהם, נטשו את דירתם ועברו לבקתה רעועה בקצה שדותיו.

לילה אחד העשיר לא מצא מרוגע לנפשו והחל לחשוש לגורלה של בתו ובעלה שגירשם בחרפה. הוא התהלך במרחבי אחוזותו ומבלי לשים לב התקרב אל הבקתה שבה התגורר הזוג המנודה והבחין באור קלוש המבצבץ ממנה. ואז חשב, שאם כבר הגיע לכאן ייכנס לשאול בשלום בתו. הוא התקרב לדלת ולתדהמתו ראה את בתו מנמנמת על אבן ליד הדלת. הוא סבר שבעלה גירשה ואינו מאפשר לה ללון בבקתה. האב הקיצה והתעניין לפשר ישיבתה בחוץ. היא השיבה בפשטות: "בעלי לומד עם אליהו הנביא ואני נוהגת לשהות מחוץ לבית בעת לימודם כדי לא להפריעם". האב זעק בחימה: "איש גס רוח זה, אשר אינו יודע קרוא וכתוב, לומד עם אליהו הנביא?! איזה אליהו ואיזה נביא?! אלמדו לקח על שהוא מתעלל בך!!"

הוא רץ באמוק לאחוזותו, העיר את חתניו וסיפר להם על מעללי חתנו. לאחר מכן האיץ בהם לבוא אל הבקתה כדי להציל את בתו מידי אותו רשע וללמדו לקח. כולם מיהרו אל הבקתה ובהתקרבם עוררו רעש גדול. הבעל יצא אליהם וביקש שלא יתקרבו לבקתה כי מסכנים הם את נפשם. הם לעגו לדבריו, ואחד החתנים התפרץ בכוח לבקתה, וכאשר עלה במדרגות הן קרסו והוא נפל, התבוסס בדמו ושבק חיים.

העשיר וחתניו נחרדו והבינו מיד כי התאונה הנוראה אירעה בגלל התנהגותם המחפירה אל גיסם שהתגלה כצדיק נסתר.

למחרת האסון בא האב לבקתה כדי לבקש את סליחתו של חתנו. בתו אמרה כי בעלה קיבל על עצמו גלות שתכפר על הליגת נפש בשגגה וכבר יצא מהבית.

האב שמצפוני ייסרו, שלח איגרת לכל רבני ופרנסי הערים והעעירות ובה תיאר קווים לדמות חתנו וכן כל מה שאירע, והתחנן כי אם ייתקלו בו ישדלוהו לשוב לביתו ואל רעייתו הממתינה.

ר' נתן הצטרף לעניים הנודדים ממחוז למחוז. באחד הימים התארח עם עני מפקפק בבית אמידים. אותו עני ניצל את ההזדמנות וגנב חפץ יקר ערך. בעל הבית חשד דווקא בר' נתן. הוא הובא אל ראשי הקהילה שגזרו עליו גזר דין של גנב במקומם - לעבור בין שורות של תושבי הקהילה ולספוג השפלות ויריקות.

קולות הרעש הגיעו לאוזני רב המקום והוא הגיע לראות על מה המהומה. כאשר הבחין בפני היהודי הנענש ראה כי הן הפנים המתוארות במכתבו של העשיר המחפש את חתנו. הרב ניגש לר' נתן והזמינו לביתו. אז התברר כי אכן הוא האיש המבוקש. כשהבין החתן שהתגלתה זהותו הודה על האמת.

הרב אמר לר' נתן כי נמחלה לו שגגתו על ידי הביזיונות שספג, וכעת עליו לשוב לביתו ולהתחיל בחיים חדשים. הרב שלח לחותן איגרת מיוחדת והודיע לו על התפתחות האירועים. החותן קיבל את חתנו בכל הכבוד הראוי והעניק לו ולבתו בית מרווח למען יוכל להגות בתורה. ברבות הימים נודע החתן, רבי נתן נטע שפירא, בקדושתו העילאית ובספרו המופלא 'מגלה עמוקות'. (עודד מזרחי)

הנה מעשה מופלא היכול להמחיש לנו בצורה נפלאה על השפעתו של המוהל וכוח תפילתו בזמן המילה:

בשעת לילה מאוחרת נשמע צלצול טלפון בביתו של רבי רפאל, מוהל מפורסם. על הקו הייתה אשה שהזמינה אותו לערוך ברית לבנה בביתם שבתל אביב בשעת בוקר. המוהל התעניין לדעת מי שלחה אליו והיא ענתה כי מצאה את שמו ב"דפי זהב", תשובה מוזרה למדי...

ביום ובשעה שנקבעו הגיע רבי רפאל לכתובת הבית. היה זה בית מפואר בשכונה צפון-תל-אביבית מטופחת. רבי רפאל יצילצל בפעמון ובפתח הופיעה אשה. היא הודיעה לו קצרות כי למעלה, בקומה השנייה, שוכב התינוק. על השולחן מעטפה ובה כסף והיא עצמה חייבת לצאת מן הבית. בעוד כרבע שעה תגיע המטפלת לשחררו. רבי רפאל לא הספיק להתעשת מתדהמתו וכבר נכנסה למכוניתה ונסעה... עלה רבי רפאל במדרגות הבית ומצא תינוק קטן שוכב בעריסה מהודרת בחדר מפואר ביותר... הוא מל את התינוק, כשהוא המוהל, הוא הסנדק, והוא המכובד בברכות... משסיים רצה ללכת, אך המטפלת עדיין לא הופיעה. בנתיים החל התינוק לבכות והמוהל הנבוך נטל אותו בידיו ומחוסר אונים החל לבכות יחד איתו...

בעודו מתייפח, חיפש את המטבח, שם מצא בקבוק חלב והאכיל את התינוק הצורח. התינוק נרגע אך ר' רפאל עדיין לא... הוא המשיך לבכות בכי מלא כאב על אנשים אומללים אלה, שביום היכנס בנם בבריתו של אברהם אבינו ע"ה, אינם מתפנים להיות נוכחים במקום. יש להם עיסוקים חשובים יותר...

הדמעות נשרו על פניו של התינוק, שבנתיים נרדם על זרועותיו של המוהל וישן שנת ישרים. רק לאחר כשעתיים הגיעה המטפלת. היא זרקה תירוץ כלשהו ורבי רפאל אף לא האזין. הוא נטל את תינוקו ונמלט על נפשו...

חלפו שלוש עשרה שנה. יום אחד התקשרה לרבי רפאל אשה. היא הזכירה למוהל את הברית המוזרה שערך לבנה שלוש עשרה שנה קודם לכן... רבי רפאל לא היה זקוק לתזכורת, אז סיפרה לו האשה "הילד שערכת לו את הברית רוצה לשמור מצוות. בעצם, מאז היותו ילד קטן, הוא רוצה להתפלל, לשמור שבת, לחבוש כיפה. התייעצנו עם מומחים ואלה לא הצליחו לעקור מראשו את שיגיונותיו. החלטנו להניח לו ללכת בדרך. רק אותך אנו מכירים מבין היהודים שומרי תורה ומצוות ואנו מבקשים שתדריך אותנו..."

בעקבות הילד חזרו גם הוריו בתשובה.